

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010702
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6414010702.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného L. Z. a spol., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. mája 2021 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/94/2014 zo dňa 3. novembra 2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/94/2014 zo dňa 03. 11. 2020 boli obžalovaný L. Z. a obžalovaná Z. K. uznaní za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 18. 02. 2014 si zadovážovali v okrese Banská Bystrica v nezistených množstvách psychotropnú látku metamfetamínu - pervitín, ktorú prevážali do miesta trvalého bydliska obžalovaného L. Z., ako aj na iné miesta, odkiaľ vykonávali následnú distribúciu tejto látky, pričom dňa 18. 02. 2014 o 22:35 h pri kontrole osobného motorového vozidla zn. X. I., ev. č. ZH XXX AX, bola u nich zaistená injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,61 g s obsahom účinnej látky metamfetamínu 56,6% hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 9 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovanému L. Z. uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil, určil probačný dohľad a ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pričom podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaná Z. K. bola odsúdená podľa § 172 ods. 1, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil, určil probačný

dohľad a ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd uložil obžalovanej obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pričom podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie intervenujúci prokurátor, ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 15. 12. 2020 v podstate tým, že vec už bola v minulosti vrátená okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom krajský súd naznačil, ktoré procesné úkony je potrebné vo veci ešte vykonať. Okresný súd teda po vykonaní naznačených procesných úkonov uznal oboch obžalovaných za vinných len zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, teda opätovne neuznal obidvoch obžalovaných za vinných v zmysle podanej obžaloby, ktorá bola okresnému súdu podaná ešte dňa 10. 10. 2014. Poukázal na to, že okresný súd ešte v počiatočnom štádiu konania na viacerých hlavných pojednávaniach vypočul oboch obžalovaných, vypočul v podstate všetkých možných svedkov, ktorí by mohli k veci niečo uviesť. Po zrušení pôvodného rozsudku krajským súdom okresný súd vykonal všetky možné úkony, ktoré boli v uznesení o vrátení veci uvedené, nemožno sa však stotožniť s tým, že súd vo veci opätovne nevypočul v súčasnej dobe už dospelú osobu - svedkyňu B. L., na základe ktorej výpovede, ale aj iných dôkazných prostriedkov, bola na obžalovaných podaná v prvotnom konaní obžaloba, pričom svedkyňa vypovedala v tom čase aj v konaní pred súdom, ktorej výpoveď však súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Podľa jeho názoru mal okresný súd túto svedkyňu opätovne vypočuť tak, ako to zrejme nepriamo krajský súd vo svojom uznesení požadoval. Svedkyňa, v tom čase maloletá, ktorá bola vypočutá vyšetrovateľom a uviedla, že v roku 2013 mala skutočne problémy s drogami, brala pervitín, pričom od leta 2013 do 13. 11. 2013 boli jej dodávateľmi práve obžalovaný L. Z. a obžalovaná Z. K.. Uviedla však, že čo sa týka obžalovanej K., na túto sa kontaktovala telefonicky, ktorá jej týmto spôsobom drogy sľúbila, osobne jej ich však nikdy nedala, vždy ich posielala po niekom inom. Taktiež uviedla, že dňa 21. 02. 2014 ju oslovili v tom čase obaja obžalovaní, obžalovaný Z. ju mal chytiť za ruku a povedať jej, že pôjde domov, až keď stiahne svoju zo dňa 19. 02. 2014. Svedkyňa zotrvala na svojich výpovediach aj pri vykonaných konfrontáciách s oboma obžalovanými dňa 20. 08. 2014. Aj keď jej výpovede boli v niektorých skutočnostiach určitým spôsobom rozdielne, nie však v takom rozsahu, aby v konečnom dôsledku boli vyhodnotenú ako nepravdivé a nevierohodné. K vyššie uvedeným skutočnostiam však v súčasnej dobe na hlavných pojednávaniach svedkyňa už vypočutá nebola, nebola riadne zabezpečená jej účasť na hlavných pojednávaniach. Ďalej uviedol, že k celkovému zdravotnému stavu svedkyne sa vyjadril aj znalec z odboru psychológie, ktorý objektívne ustálil, že sklony ku konfabuláciám sa vo výsledkoch vyšetrenia u svedkyne nemanifestovali. Od 15. 04. 2019 boli súdom zabezpečené rôzne vyjadrenia a správy v podstate tak, ako to požadoval krajský súd, bol vypočutý vyšetrovateľ, sociálna kurátorka, pričom sa už nevedeli bližšie vyjadriť k priebehu vykonávaných úkonov, sociálna kurátorka sa však vyjadrila, že ak nemala k výpovedi svedkyne výhrady, tak to bolo všetko v poriadku. Taktiež bol zabezpečený výsluch doc. PhDr. W. T., PhD., ktorý sa k osobe svedkyne po tak dlhom čase nevedel bližšie vyjadriť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj to, že svedkyňa B. Rakytová nebola v novom konaní opätovne vypočutá, čo podľa jeho názoru vykonané malo byť, zastáva názor, že obaja obžalovaní sa dopustili obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Podľa jeho názoru teda mala byť svedkyňa B. L. v novom konaní opätovne vypočutá, kedy by sa potvrdili, alebo spochybnili jej viaceré výpovede nielen z prípravného konania, ale aj v konaní pred súdom. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý výrok o vine, celý výrok o treste a sám vo veci rozhodol tak, že oboch obžalovaných uzná za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, a uloží im primerané tresty a ochranné opatrenia v zmysle záverečného návrhu prokurátora, resp. ak je vo veci potrebné vykonať ďalšie dôkazy, aby uznesením zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný L. Z. prostredníctvom svojho obhajcu, a to podaním zo dňa 17. 12. 2020, v ktorom v podstate uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým súdnym rozhodnutím, ako aj s jeho odôvodnením, a je toho názoru, že okresný súd sa dôsledne vyrovnal so

všetkými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad rozhodnutia, ako aj vykonanými dôkazmi. Po vrátení veci krajským súdom a doplnení dokazovania nedošlo absolútne k žiadnej zmene dôkaznej situácie, pričom okresný súd sa v rámci pokynu krajského súdu snažil vykonať všetky dôkazy tak, ako boli požadované odvolacím súdom. Súd teda vypočul ďalších svedkov, ktorí si však vzhľadom na odstup času nepamätali žiadne relevantné skutočnosti. Čo sa týka svedkyne B. L., tak jej účasť na hlavnom pojednávaní sa napriek opakovaným snahám súdu nepodarilo zabezpečiť, a prekvapuje ho, že prokurátor práve touto skutočnosťou argumentuje v podanom odvolaní, pričom si musí byť vedomý toho, koľkokrát bolo hlavné pojednávanie kvôli neúčasti svedkyne odročované, a v konečnom dôsledku prokurátor v závere už na jej výsluchu netrval. Podľa jeho názoru by aj tak jej výsluch nepriniesol nič nové, svedkyňa bola viackrát vypočutá, pričom jej výpovede nemožno považovať za dôveryhodné, nakoľko si nepamätala rozhodujúce skutočnosti, podstatné okolnosti popisovala vo svojich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach rozdielne, nevedela odstrániť rozpory vo výpovediach, a jej opätovné výpovede aj súd považoval za zmätočné, pričom samotná svedkyňa tvrdila, že v čase výpovede v prípravnom konaní bola pod vplyvom omamných látok, resp. liekov. Sklon svedkyne ku klamstvu potvrdil jednak znalec, ako aj svedkovia, napr. jej matka W. L., W. O., W. W., ako aj jej bývalý priateľ G. W., ktorý na hlavnom pojednávaní doslova uviedol, že sa jej nedá veriť. Bol to práve tento svedok, ktorý zabezpečoval pre obžalovaných omamné látky v tomto konkrétnom prípade, a je naozaj nelogické, že by ich nezabezpečoval svojej vtedajšej priateľke B. L., a tá bola nútená si ich kupovať od obžalovaných. Na záver uviedol, že za takéhoto skutkového stavu súd rozhodol správne, pokiaľ uznal vinu obžalovaných v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, a nie v zmysle podanej obžaloby. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že v plnom rozsahu zotrváva na odvolaní a písomných dôvodoch tam uvedených. Navrhla preto, aby krajský súd odvolaniu vyhovel a nechala na zvážení, či vec vráti okresnému súdu z dôvodu opätovného výsluchu svedkyne L., alebo či rozhodne v invenciách návrhu prokurátora.

Obhajkyňa obžalovanej v rámci verejného zasadnutia uviedla, že obžalovaná sa v podstate stotožňuje s dôvodmi rozsudku, okresný súd vykonal všetky dôkazy, ktoré mal v zmysle uznesenia krajského súdu vykonať. Z objektívnych príčin, ako je plynutie času, však už nedošlo k bližšiemu objasneniu veci. Odvolanie prokurátora obsahuje len všeobecné skutočnosti, pričom poukázala na to, že ani netrval na opätovnom výsluchu svedkyne L.. Keďže neboli produkované žiadne dôkazy preukazujúce vinu obžalovanej zo skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe, navrhla, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na písomnom vyjadrení, ktoré bolo na verejnom zasadnutí oboznámené, a preto požiadal, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku vyčerpávajúcym spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s

obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a prípadného trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, a to jednak vo vzťahu k výroku o vine, ako aj k výroku o treste. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 26 - 29), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na odvolacie dôvody okresného prokurátora, krajský súd konštatuje, že na preukázanie viny obžalovaných (v zmysle podanej obžaloby a v nej uvedenej právnej kvalifikácie skutku), musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaných, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, a ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Ďalej je potrebné uviesť, že pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovaným, teda či svedok s obžalovanými je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovanými), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je.

Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom boli výpovede svedkyne B. L.. Na základe jej výpovedí aj prokurátor v podanej obžalobe skutok právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keďže v čase spáchania skutku bola svedkyňa B. L. chránená osoba - dieťa v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Na tomto mieste však aj krajský súd musí konštatovať, že jej výpovede nie je možné označiť za vierohodné. Svedkyňa nevedela relevantným spôsobom odstrániť rozpory vo svojich výpovediach, odkazovala na svoje predchádzajúce výpovede, v ktorých však nedokázala súvisle opísať priebeh skutku, ako bol formulovaný v podanej obžalobe. Okresný súd v zmysle právneho názoru krajského súdu vyjadrenom v predchádzajúcom zrušovacom uznesení doplnil dokazovanie, vykonal všetky dostupné dôkazy, avšak ani po ich vykonaní sa nepodarilo presvedčivo odstrániť pochybnosti o vierohodnosti výpovede svedkyne L.. Aj podľa názoru krajského súdu jej prípadný ďalší výsluch na hlavnom pojednávaní by minimálne s poukazom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku, neobjasnil skutkový stav, a neodstránili by sa jej predchádzajúce rozpory v jednotlivých výpovediach. Ako správne poukázal obhajca obžalovaného Z. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora, na záver hlavného pojednávania prokurátor už netrval na ďalšom výsluchu svedkyne, a to aj vzhľadom k tomu, že kvôli jej neúčasti na hlavnom pojednávaní toto muselo byť opakovane odročované, a zbytočne tak dochádzalo k predlžovaniu už aj tak dlhú dobu trvajúceho trestného stíhania. Na margo vierohodnosti výpovedí svedkyne je ešte potrebné zopakovať, že sklony ku klamstvám potvrdili svedkovia V. I., G. W. (jej bývalý priateľ, ktorý zabezpečoval pre obžalovaných omamné látky), W. W., W. L. (matka svedkyne), a W. O.. Sklony ku skresľovaniu výpovedí potvrdil aj znalec z odboru klinickej psychológie Mgr. S. Z., ktorý uviedol, že ku skresľovaniu výpovedí, ako aj ku zamlčovaniu dôležitých skutočností môže dochádzať s cieľom chrániť seba alebo iné osoby. Tento dôkaz preto krajský súd z rovnakých dôvodov ako okresný súd považuje za nedostatočný pre uznanie viny obžalovaných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20

Trestného zákona. Výpovede svedkyne B. L. vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie, a existenciu množstva podstatných rozporov v nich sa vyskytujúcich, vyzneli v ich súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo. Okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na významné a neprehliadnuteľné rozpory v jej výpovediach, týkajúcich sa podstatných okolností žalovaného skutku.

Správne preto okresný súd po vykonanom dokazovaní upravil skutkovú vetu podanej obžaloby, a uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože nebolo bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že by trestný čin spáchali na chránenej osobe - dieťať. Záverom krajský súd už len poznamenáva, že aj jemu sa javí nelogické, že by si svedkyňa B. L. zabezpečovala omamné látky od obžalovaných, keď v tom čase bol jej priateľom G. W., ktorý obžalovaným poskytoval omamné látky, teda si tieto látky mohla zabezpečiť priamo od svojho priateľa.

Okresný súd napokon nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol v zmysle zákona povinný prihliadnuť, a taktiež prihliadol na všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34, § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. Uložené tresty potom zodpovedajú všetkým zvláštnostiam daného prípadu, súd správne prihliadol na osoby páchatel'ov, pomery páchatel'ov (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť ich nápravy. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložené tresty na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere troch rokov s probačným dohľadom potom aj krajský súd považoval za postačujúce, spĺňajúce atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, pričom takéto tresty dostatočne zabezpečia ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaných, a zároveň postihujú len obžalovaných.

Vzhľadom k tomu, že nad správaním obžalovaných počas skúšobnej doby súd uložil dohľad probačného a mediáčného úradníka, musel im v zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona uložiť aj niektorú z obmedzení alebo povinností uvedených v Trestnom zákone. Správne potom vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu uložil obom obžalovaným obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Správne v súlade so závermi znaleckého posudku okresný súd uložil obžalovanému L. Z. aj ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré sa vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.